

SZEGEDI ÚJSÁG

ELŐFIZETÉSI ÁRA: EGÉSZ ÉVRE 480 KOR., FELLVÉRE 240 KOR.,
MEGYEDÉVRE 120 KOR., EGY ÓRA 40 KOR., VIDÉKEN 50 KORONA

Megjelenik hétfő kivételével minden nap

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL: SZEGED, KÁRÁSZ-UTCA 15
TELEFON 9-38 — FELELŐS SZERKESZTŐ TELEFONJA 3-79. SZÁM

FŐSZERKESZTŐ:

DR. CSENGERI JÁNOS
EGYETEMI TANÁR

FELELŐS SZERKESZTŐ:

DR. KELEMEN LÁSZLÓ

KIADÓ:

ANGSTER JENŐ

Balkán reformok az erdélyi gimnáziumokban

Románia tanügyi kormánya a legradikálisabb reformoktól se riad vissza. Nyilván erőnek erejével le akarja szállítani a magyar gimnáziumok színvonalát, ahelyett, hogy saját iskoláit iparkodnék azoknak a színvonalára emelni. Erre vallanak összes reformjai. A görög nyelv tanítását teljesen megszüntette, a latin nyelvnek csak a négy felső osztályban adott helyet. A román nyelvet természetesen az első osztálytól kezdve kötelezővé tette, a román történelmet és földrajzot szintén a magyar történelem és teljesen átalakított magyar földrajz rovására. Magyarországból tankönyvet behozni nem enged s a zsidó gimnáziumban nem enged meg a magyar tanításhelyet, csak az oláh vagy héber közt enged választást. A gimnázium alsó négy osztálya teljesen azonos a polgári iskola alsó négy osztályával, sőt a felső osztályok is csaknem teljesen polgári iskola-jellegűek.

Most már világosan láthatjuk, mit nem kell tennünk, ha középiskoláinkat balkanizálni nem akarjuk, hanem a kultúra melegágyaivá akarjuk tenni. Mert görög és latin nélkül ne beszéljünk igazi műveltségéről. Ezekre a magyar embernek ma nagyobb szüksége van, mint bármikor volt. Csak az ősforrások adnak tiszta italt, csak az idealizmust szolgáló hagyományok fejlesztik a gondolkodás és érzés nemességét s állítják helyre a lelkekben a multnak azt a tiszteletét, mely nélkül „hazátlan bitanggá” válik a civilizáció mázával bevont s mindenek felett egyéni boldogulását hajszoló kufár.

A kisczardapárt tegnapi határozata a keresztény pártban rossz benyomást kellett. Elhamarkodottnak tekintik, hogy a párt épp most, mikor a miniszterelnök fontos nemzeti érdekből külföldön van, fajt accompli elé igyekszik állítani a kormányt. A keresztény párt nem óhajt ezzel a kérdéssel foglalkozni addig, míg a miniszterelnök vissza nem tér. A párt csak Bethlen István hazatérése után fog foglalkozni a kisczardapárt állásfoglalásával.

Egyetemünk történeti milieuje*)

I.

Nemzetünk történetének tanulmányozása közben rájövünk, az egyetemes történelemben mely más nemzetek multjával kell elsősorban megismerkednünk. Történelmünk határai nem végződnek a haza határainál és ez nagy vigasztalásunk most, mikor szoknunk kell ahhoz a szomorú gondolathoz, hogy oly nagyon szűkre szabott politikai határok közt mozogjunk. Ezer esztendőig általában véve a honfoglalás idején megszabott keretek közt élünk s a történelmi milieut, a középpontot számunkra Árpád király küzdötte ki. Voltak idők, például Nagy Lajos és Mátyás királyok korában, mikor a perifériák a milieuból nagyon elávolodtak és voltak idők, például a Habsburgok uralkodásának első harmadában és napjainkban, mikor ahhoz nagyon is közeledtek. A középponttól távolodó, centrifugális törekvések Európa, a középpontokhoz közeledők, a centripetális hatások hazánk gyöngességét bizonyították. Igazi erőnk sohasem bennük, hanem az Árpád idejében megszabott határok megtartásában, konzerválásában mutatkozott. És ez nagy erő. Olyan nagy, mint a rádiumé, mely egy tömegben és fölaprózva egyenlő belső erővel, intenzitással hat s erejének működése, energiája, nem pillanatokig, hanem ezredévekig tart.

Ez az erő megvan a haza minden porszemében, minden görnyegében, falujában, városában. A költő szerzenézett s nem lelé honját a hazában. A historikus fölleli, sőt otthon érzi magát nemcsak a trianoni, hanem az árpádi határokon túl is, mindenütt, ahová egy-egy szent nevet egy ezredév csatolt. Ami valaha történt, területen és időben történt. Területet sokszor foglaltak el őseink, de sokszor is vetek el tőlünk; az időt azonban, amelyben az események végbementek, sem mi nem törölhetjük ki mások történetéből, sem ők nem törölhetik ki a mienkből. Akárhogyan változtak tehát hazánk határai, a velük járó idők emlékezete olyan tulajdonunk, mellyel nemcsak az érzelmenek, nemcsak a politikai okosságunk, hanem a tudományunk is számolnia kell.

Kezdő, sőt öreg történettudásra is fontos körülmény tehát, mennyiben történelmi milieu az a hely, ahol tanulmányainak él; hazája, sőt az emberiség multjának milyen emlékei fűződnek ahhoz a városhoz, amelyben dolgoznia kell.

*) Márki Sándor dr ezzel a beszéddel nyitotta meg a kolozsvár-szegedi egyetemen történelmi előadásait.

Tanulmányainkat mi mostan a Kolozsvárról ideiglenes Szegedre áthelyezett egyetemen végezzük.

Kolozsvár!

Tizenöt éves tanári munkásság után, most harminc esztendeje kezdem annak egyetemén az egyetemes történelmet tanítani; s megfelelőbb történelmi milieuban alig taníthattam volna. „Könnyben uszik két szemem pillája, valahányszor emlékszem rája.” S a költővel együtt én is felsóhajtok: „Bár maradtam volna benne végig!” Nem is vágyaim hoztak ki onnan, hanem az a kötelesség, hogy a számtízott egyetem sorsában osztozzam. Ovidiusnak nem volt nehezebb válnia Rómától, mint nekünk Kolozsvártól, melyet az ő idejében Napocának neveztek. Ő csak szerelmétől, összeköttetéseitől vált meg, mi attól az otthonától, melyet a tudományoknak magyar nyelven való művelésére talán csekély erővel, de nagy szorgalommal építettünk. Azonban a magyar címer helyett Róma címere, az ikreket szoptató farkas — és az egyetem alapító magyar király fejének lefűrészelése után Traianus római császár képe került a kolozsvári egyetem homlokzatára. Azoknak, kik beérték Kolozsvár hagyományait, vissza kellett vonulniuk a szuronyok hatalma és azok elől, kiknek szemében a magyar nemzeti hagyományok elenyésző csekélységek ama kétezer esztendő mellett, amely alatt a római Napocából romániai Cluj lett.

Egy kicsikét azonban mi is ismerjük azt az időt, mely eltelt az egyetem telkén talált római koporsók elhelyezése óta addig, hogy 1921 augusztus 31-én — néhány száz lépéssel odább — a házsongárdi temető egyik sírgödörébe bocsátották le szeretett barátunknak, Schilling Lajosnak, egyetemünkön az okori történelmi tanárának koporsóját. Egyetemünk lefoglalt lapidariumának római szarkofagjai üresek, síremlékei is csak a hozzáértőknek mondanak valamit, de Kolozsvár házsongárdi temetője Erdélynek valóságos patheonja, melyben Apácai Cseri János, Tóthfalusi Kiss Miklós, Bölöni Farkas Sándor, Mikó Imre, Jósika Miklós, Kővári László, Brassai Sámuel stb. hamvai mindörökké termékenyek honszeretében és halottak napján a mi fiatalságunk minden esztendőben elzarándokolt sírjaikhoz, hogy áldó imádság mellett említse szent neveiket. Hiszen ezek a férfiak égő hazaszeretettel a szívükben, égő szövétneket tartottak a kezükben, hogy honfitársaik előtt megvilágítsák azokat a nagy eszméket és gondolatokat, amik koronként az egész emberiséget foglalkoztatták. Bölöni Farkas Sándor az

amerikai demokráciáról már Tocqueville könyve előtt megírta könyvét, melynél hasznosabbat — Széchenyi szerint — egy magyar sem irt s a régi jó táblabírák számára, kik szívesen is idézgettek, voltaképpen ő fedezte föl Amerikát. Huszonkilenc éven át — még tavaly is — hajtott napján mindenkor az ő magas oszlopra tett mellszobra fövéből tekintetem végig a halottaknak ezen a birodalmán, hoi olyan szívek porladoznak, melyek valamikor azért hevültek, hogy nemzetüket európai színvonalra emeljék és megmutassák Zrinyi mondásának az igazságát, hogy a világ egy népénél sem vagyunk alábbvalók.

De az élők városának, Kolozsvárnak kövei is ezt bizonyították. Félezredéves a főtemploma, amelyet Zsigmond király és császár korában kezdtek építeni és Lengyel László korában fejezték be. Masik templomát és kolostorát a világ egyik leghíresebb vezére, Hunyadi János, a harmadikat a világ egyik leghíresebb királya, Hunyadi Mátyás építette, hálából szülővárosára, Kolozsvár iránt. Szülőháza éppen szemben fekszik Erdély egyik legnagyobb fejedelmének s az emberi és lelkiismereti szabadság egyik legnagyobb védőjének, Bocskay Istvánnak szülőházával. Amott egy meghasadozott bástya, melyet a harmincéves háboruban gyakran emlegetett Behlen Gaborról neveznek el; emitt Szent György szobra, melynek prágai eredetijét Nagy Lajos korában kolozsvári művészek készítették. Méltó kezdete annak a monumentális magyar szobrászatnak, melynek máig legnagyobb magyar alkotása ugyanezen városban Fadrusz Mátyás király. Négy-öt százados városfalak omladékai a belváros körül s benn és kinn házak, amelyeket nemcsak országos, de részben európai híru főurak, sőt fejedelmek ivadékaik építették, vagy olyan polgári származásu diplomáták, mint Fráter György, ki valaha Európa figyelmét is magára vonta és Kakas István, ki perzsi követsége közben halt meg. Még áll a vén redonte, melyben a Kolozsvárott megtartott 68 erdélyi országgyűlés közül az egyik a pesti márciusi ifjuságnál hamarabb valósította meg a sajtószabadságot, a másik pedig kimondta a Magyarországgal való uniót.

Hány törvény és határozat, mely a hazai történelem szűk köréből bejut az egyetemes történelembe is. Mutogatnak egy egyszerű feleki görgetegkövet, amelyre állva, Dávid Ferenc egyetlenegy beszéddel nyerte meg az unitarizmusnak a lakosság nagy részét s megalkotta azt az egyházközösséget, amelynek elsőségét angol és amerikai unitáriusok

